

ra accid habbi a possederla giusta la concession fatta al zio per il merito delle fatiche contribuite da esso a publico servizio.

132.2.4

ἰκέτευσε, καὶ τοῦτο, ἵνα κατέχη δικαίως τὸ παραχωρηθὲν εἰς τὸν θεῖον, ἀνθ' ὧν οὗτος πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ Δημοσίου ἐμόχθησεν.

(Ψῆφοι :) 132 (ὑπὲρ) — 2 (κατὰ) — 4 (μὴ εἰλικρινεῖς).

Δ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΒΛΑΧΟΣ

Ἦν μικρότερον ἐνδιαφέρον ἐμφανίζον τὰ ἀκολούθως δημοσιευόμενα ἔγγραφα, τὰ ὅποια μᾶς παρέχουν ἀγνώστους τέως πληροφορίας ἐπὶ τοῦ βίου καὶ τῆς δράσεως τοῦ γνωστοῦ ἐκ Χάνδακος λογίου κληρικοῦ Γερασίου Βλάχου. Ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέρουσα ἐμφανίζεται ἐν αὐτοῖς ἡ δρασις τοῦ διαπρεποῦς «κῆρυκος τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ κοινοῦ κατ' ἀμφοτέρας τὰς διαλέκτους τῶν ἐπιστημῶν διδασκάλου» ἐν Κρήτῃ κατὰ τὴν μακρὰν ἠρωϊκὴν ἄμυναν τοῦ Χάνδακος, δρασις ἡ ὅποια ἐξόχως ἀναδεικνύει τὴν προσωπικότητα τοῦ ἀνδρός. Ἀποδεικνύεται, ὅτι ὑπεβोधήθησεν τὸν ἀγῶνα οὐχὶ μόνον διὰ τῶν διδαχῶν καὶ παραινέσεών του, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν ὑλικῶν αὐτοῦ, σωματικῶν καὶ χρηματικῶν, δυνάμεων. Τὰς ὑπηρεσίας του ταύτας ὑπομιμνήσκει δι' αἰτήσεών του πρὸς τὴν Γαληνοτάτην μόνον ὅταν περιέστη εἰς πλήρη ἔνδειαν, ἄρτι ἐλθὼν ἐκ Χάνδακος, καὶ ἐπιτυγχάνει τὴν χορήγησιν αὐτῷ ἐπιδόματος δέκα δουκάτων κατὰ μῆνα καὶ ἀκολούθως τὴν παραχώρησιν τῆς μονῆς τῆς Παναγίας Παλαιοπόλεως ἐν Κερκύρα. Οὕτω ὑπεβοηθήθη εἰς τὴν γονιμωτάτην αὐτοῦ πνευματικὴν παραγωγὴν, θεολογικὴν, φιλοσοφικὴν καὶ φιλολογικὴν, τῆς ὁποίας κορύφωμα ὑπῆρξεν ἡ ἔκδοσις τοῦ «Θησαυροῦ τῆς ἐγκυκλοπαιδικῆς βάσεως», ἀναδειχθεὶς τέλος μητροπολίτης Φιλαδελφείας, εἰς ὃν θρόνον διεδέχθη τὸν τέως πατριαρχεύσαντα Μεθόδιον Μορώνιον Κυδωνιέα. Αἱ νέαι πληροφορίαι, τὰς ὁποίας παρέχουν τὰ δημοσιευόμενα ἔγγραφα, συμπληροῦν τὴν ὑπὸ δημοσίευσιν ἐργασίαν τοῦ Γεωργίου Σπυριδάκη περὶ τοῦ Γερασίου Βλάχου.

* * *

Ἡ πρώτη αἴτησις τοῦ Γερασίου Βλάχου εὐρίσκεται εἰς τὴν Filza Νοεμβρίου 1656 (Senato Mar) καὶ ἔχει ὡς ἀκολούθως :

Serenissimo Principe,

Nella contribuzione di tutto me stesso alle urgenze pubbliche, ho dimostrato io padre Gerasimo Vlacho lettor publico delle scienze e predicator di Candia, irrefragabili i concorsi et li ossequi di mio devotissimo zelo nel servizio della Ser.tà V. nei primi anni di questa guerra, ho con predicationi assidue esortato le genti della città come pur quelle d' ambi li territori di Pediaa e Mirabello ove espressamente fui spedito dall' Ecc.mo General Cornaro alla contraposizione più valida de nemici et tuttochè l' ordeni e le insidie loro non potevano esser maggiori per levarmi la libertà e la vita con offerte opulentissime a chi mi avesse presentato vivo o morto, non ho perciò tralasciato di proseguire l' opera e di moltiplicare i testimoni, esponendomi per publico bene alli ardori della peste, assegnando diverse case <delle quale> conseguivò cento ducati d' affitto per quarterar soldati, corrispodendo le paghe per quattro mesi a duoi di loro et somministrando molto materiale et requisiti nelle premure della fortification, all' avanzamen-

Γαληνότητε Πρίγκηψ,

Εἰς τὴν ἀφιέρωσιν ὁλοκλήρου τοῦ ἑαυτοῦ μου κατὰ τὰς δυσκόλους περιστάσεις τῆς Πολιτείας ἐπέδειξα ἐγὼ ὁ μοναχὸς Γεράσιμος Βλάχος, δημόσιος τῶν ἐπιστημῶν διδάσκαλος καὶ ἱεροκέρυξ ἐκ Χάνδακος, ἀπαράθραυστον τὴν παροχὴν συνδρομῆς καὶ δειγμάτων τοῦ μετ' ἀφοσιώσεως ζήλου μου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ὑμετέρας Γαληνότητος. Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ πολέμου τούτου παρώρμησα διὰ συνεχῶν καὶ ἐπιμόνων κηρυγμάτων τοὺς κατοίκους τόσοι τῆς πόλεως ὅσον καὶ ἀμφοτέρων τῶν περιφερειῶν Πεδιάδος καὶ Μιραμβέλλου, ὅπου ἐπὶ τοῦτο ἐστάλην ὑπὸ τοῦ ἐξοχωτάτου στρατηγοῦ Κορνάρου πρὸς ῥωμαλεωτέραν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐχθρῶν. Καὶ παρ' ὅλον ὅτι αἱ μηχαναὶ καὶ ἐνέδραι τούτων ἔφθασαν εἰς τὸ κατακόρυφον, ἵνα μοι ἀφαιρέσουν τὴν ἐλευθερίαν ἢ τὴν ζωὴν διὰ τῶν πλουσίων προσφορῶν των δι' ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος θὰ μὲ προσῆγεν εἰς αὐτοὺς ζῶντα ἢ νεκρόν, δὲν ἔπαυσα ἐκ τούτου νὰ συνεχίζω τὸ ἔργον μου καὶ νὰ πολλαπλασιάζω τὰ δείγματα τῆς ἀφοσιώσεώς μου, ἐκθέτων ἑμαυτὸν πρὸς χάριν τοῦ Δημοσίου εἰς τὸν κίνδυνον τῆς μαστιζούσης πανώλους καὶ διαθέτων διαφόρους οἰκίας μου, ἀπὸ τὰς ὁποίας εἶχον εἰσόδημα 100 δουκάτων ἀπὸ ἐνοίκια, διὰ τὸν στρατωνισμόν στρατιωτῶν, καταβάλλον ἀποδοχὰς τεσσάρων μηνῶν εἰς δύο ἐξ αὐτῶν καὶ παρέχων πολλὰ ὑλικά καὶ ἄλλα ἀπαιτούμενα διὰ τὰς ἐν σπουδῇ γινόμενας ὀχυρώσεις, διὰ τὴν πρόοδον τῶν ὁποίων μάλιστα καὶ ἐντατικῶς

to delle quali ho vivamente cooperato coll' esortation et coll' assistenza continue anco nelle contingenze più gravi della piazza alla difesa di cui sempre accorso con le armi nei posti più travagliosi come da publiche autorevoli attestazioni risultano i fatti. A sì qualificate dimostranze d' ossequio ho anco l' effettivo esborso di mille scudi nell' urgenze maggiori che si provavano in quella Camera et havute le lettere dall' Ecc.mo General Lippomano sono già sette anni che ne risento questa privazione.

Onde con tanti dispendii et pericoli venuto con duoi miei nepoti che mi restarono, in questa inclita città, estenuato per ogni parte abbattuto per lunga serie di disastri e di giatture, convengo implorar gli effetti della publica munificenza col supplicar sussidio che basti a sostenerci in tanta indigenza et languori nei quali penosamente mi trovo costituito et con questo atto di benignissima grazia, rimaneran beneficati le ceneri dei miei congiunti che sono morti nel servizio di V.S. et s' accresceranno i motivi che io tengo per debito et per origine di sacrificar tutti li miei

συνειργάσθην μὲ τὴν παρόρμησιν καὶ τὴν συνεχῆ παροχὴν βοήθειας, μάλιστα κατὰ τοὺς σοβαρωτέρους κινδύνους τοὺς ὁποίους διέτρεξε τὸ Φρούριον· διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τούτου πάντοτε ἔνοπλος προσέτρεξα εἰς τὰς θέσεις, αἱ ὁποῖαι περισσότερον ὑπέφεραν. Καὶ τὰ γεγονότα ταῦτα πιστοποιοῦνται δι' ἐγκύρων μαρτυριῶν. Εἰς τὰ τοιαῦτα δείγματα ἀφοσιώσεως προστίθεται ἡ πραγματικὴ ὑπ' ἐμοῦ καταβολὴ χιλίων σκούδων κατὰ τὴν μᾶλλον κρίσιμον ἀνάγκην, τὴν ὁποίαν ἐδοκίμασε τὸ Ταμεῖον ἐκεῖνο, τοῦ ὁποίου ποσοῦ, ἐνῶ ἔλαβον τὰ γραμμάτια παρὰ τοῦ ἐξοχωτάτου στρατηγοῦ Lippomano, εἶναι ἤδη ἑπτὰ ἔτη πού αἰσθάνομαι τὴν στέρησιν.

Ὅπόθεν, κατόπιν τόσων δαπανῶν καὶ κινδύνων, ἔλθων μὲ δύο ὑπολειφθέντας μοι ἀνεπιούς εἰς τὴν ὀνομαστὴν αὐτὴν πόλιν, καθ' ὁλοκληρίαν ἐξηντλημένος καὶ καταβεβλημένος ψυχικῶς ἐκ τῆς μακρᾶς σειρᾶς τῶν καταστροφῶν καὶ καταδρομῶν τῆς τύχης, προστρέχω ἵνα επικαλεσθῶ τὴν δημοσίαν μεγαλοδορίαν, ἐκλιπαρῶν βοήθημα ἐπαρκές διὰ τὴν συντήρησίν μας μετὰ τόσην ἔνδειαν καὶ βαρυθυμίαν, εἰς τὰς ὁποίας ὀδυνηρῶς περιέστην. Μὲ τὴν ἐκδήλωσιν ταύτην τῆς Ὑμετέρας ἐξόχως εὐμενοῦς χάριτος θὰ εὐφρανθοῦν αἱ ψυχαὶ τῶν ἰδικῶν μου, οἱ ὁποῖοι ἐθυσιάσθησαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ὑμετέρας Γαληνότητος, καὶ θὰ ἐπαυξηθοῦν οἱ λόγοι, οἱ ὁποῖοι ἐκ καθήκοντος καὶ λόγῳ καταγωγῆς μὲ κινοῦν εἰς τὸ νὰ θυσιάζω πάσας τὰς ἡμέρας μου πρὸς δό-

*giorni alle glorie di questa Ser.ma immortal Republica. Gratie:
1656 primo Giugno. Che sia trasmessa ai Savii
I Consiglieri*

Ἡ Γερουσία ἐξέδωκε ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ Γερασίμου Βλάχου τὸ ἀκόλουθον ψήφισμα :

4 Novembre 1656 in Pregadi

Si ritrova in questa città il padre Gerasimo Vlacho di Candia con duoi nepoti in poverissimo stato per haver contribuito et perdute tutte le sostanze sue negli assedi et attachi di quella città come è inteso dalla sua humilissima supplicatione; il merito che si è acquistato nel contribuire l' opera sua in tutte quelle occorrenze, viene pienamente confermato, onde rendendosi degno degli effetti della onorificenza di questo Consiglio, L' anderà parte che al Rev. padre Gerasimo Vlaco siano concessi ducati dieci B.V. (=buona valuta) al mese e in vita sua da essersi corrisposti dal Magistrato alla Razon Vecchia del denaro che riscuote dei debi-*

*ξαν τῆς ἀθανάτου ταύτης Γαληνοτάτης Δημοκρατίας. Εὐχαριστῶ.
1656 πρώτη Ἰουνίου. Νὰ διαβιβασθῆ εἰς τοὺς Φρονίμους.*

Οἱ Σύμβουλοι

4 Νοεμβρίου 1656, ἐν τῇ Γερουσίᾳ.

Εὐρίσκειται ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ὁ μοναχὸς Γεράσιμος Βλάχος ἐκ Χάνδακος μετὰ δύο ἀνεπιῶν του εἰς ἐσχάτην πενίαν, διότι συνεισέφερεν ἢ ἔχασε πάντα τὰ ὑπάρχοντά του κατὰ τὴν πολιορκίαν καὶ τὰς ἐπιθέσεις κατὰ τῆς ὡς ἄνω πόλεως, ὡς τοῦτο καταφαίνεται ἐκ τῆς ταπεινοτάτης ἐκκλήσεώς του. Αἱ ὑπηρεσίαι τὰς ὁποίας προσέφερεν οὗτος, συντρέχων τὸ ἔργον εἰς πάντα ταῦτα τὰ συμβεβηκότα, ἐπεβεβαιώθησαν πλήρως.

Ὅθεν, ἀναγνωριζομένου ὅτι κατέστη οὗτος ἄξιος παροχῆς τιμητικῆς ἐκ μέρους τοῦ Συμβουλίου τούτου διακρίσεως, ἀποφασίζεται νὰ παραχωρηθοῦν εἰς τὸν αἰδέσιμον ἱερομόναχον Γεράσιμον Βλάχον δοκάτα δέκα ὑγιοῦς ἀξίας κατὰ μῆνα καὶ ἰσοβίως, καταβλητέων αὐτῷ ὑπὸ τῆς Razon Vecchia¹ ἐκ τῶν εἰσπρατιομένων ὑπὸ τῶν ὀφειλετῶν,

*¹) Proveditori alle Ragion Vecchie: Sono tre, e giudicano contra chi portasse qualche danno al Dominio fuori di Città... Hanno l' incomben-

tori acido con questo segno del publico aggradimento e delli disaggi et pericoli sofferti nella difesa di Candia habbi modo di sostentarsi nella povertà in cui s' attrova con li sudetti suoi nepoti

94.2.5

Μετὰ πάροδον ἐτῶν τινῶν ὁ Γεράσιμος Βλάχος ὑποβάλλει νέαν αἴτησιν, ἵνα ἐπιτύχη τὴν παραχώρησιν εἰς αὐτὸν διαθεσίμου μονῆς δημοσίου δικαίου ἐν Κερκύρα, παραιτούμενος τοῦ χορηγουμένου αὐτῷ ἐπιδόματος.

Ἡ αἴτησις αὕτη, κατατεθειμένη εἰς τὴν Filza Φεβρουαρίου 1661 (1662) ἔχει ὡς ἀκολουθῶς:

Serenissimo Principe,

Ai fervori ardentissimi della divotion verso la S.V. di me padre Gerasimo Vlacho abbate di S. Zorzi Scalotò, lettor publico delle scienze e predicator di Candia, suddito fedelissimo Suo, sono sempre riusciti felicissimi anche gli incontri più travagliosi mentre hanno portato seco la divisa del publico servizio ed in parte l' adempimento delle proprie obbligazioni; nelle prime invasioni del Regno ho corso li territorri di Pediada et Mirabello,

καὶ τοῦτο ἵνα, μὲ τὸ δεῖγμα τοῦτο τῆς δημοσίας εὐαρεσκείας διὰ τὰς στερήσεις καὶ τοὺς κινδύνους, οὓς ὑπέφερε κατὰ τὴν ἄμυναν τοῦ Χάνδακος, ἔχει τὸν τρόπον νὰ ὑποβοηθηθῇ εἰς τὴν πενίαν εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται διὰ τὴν συντήρησιν ἑαυτοῦ καὶ τῶν δύο ἀνεψιῶν του.

(Ψῆφοι :) 94 (ὑπὲρ) - 2 (κατὰ) - 5 (μὴ εἰλικρινεῖς).

Γαληνότητε Πρίγκηψ,

Μὲ τὴν πλέον φλογερὰν ζέσιν ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν Ὑμετέραν Γαληνότητα ἐμοῦ τοῦ πατρὸς Γερασίμου Βλάχου, ἡγουμένου τοῦ Ἀγ. Γεωργίου Σκαλωτοῦ, δημοσίου διδασκάλου τῶν ἐπιστημῶν καὶ ἱεροκήρυκος ἐκ Χάνδακος, πισιοτάτου ὑπηκόου Σας, ἀκόμη καὶ αἱ πλέον καταθλιπτικαὶ ἐναντιότητες ἀπέβησαν πάντοτε τὰ μάλιστα αἴσιαι, ἐνῶ ἐξ ἄλλου συνεπήγαγον τὸν διακανονισμόν τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ Δημοσίου καὶ ἐν μέρει τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἰδίων ὑποχρεώσεων. Κατὰ τὰς πρώτας εἰσβολὰς εἰς τὸ Βασίλειον διέτρεξα τὰς περιφερείας Πεδιά-

za di mandar a nome del Senato presenti e rinfreschi a Principe, e Gran Signori, che vengono a Venezia, e vanno in Pregadi con voce deliberativa... il qual Dazio (dell' Entrata) con pena viene riscosso dalle Ragon Vecchie. (C r o n a c a V e n e t a Sacra e profana, Venezia 1736, σ. 506).

con due compagni a proprie spese; non meno con piede che con la lingua, imprimendo del pari i vestigi nelle vie e le parole negli animi, per mantener in fede quelle genti sbigottite et nella città medesima predicando di continuo il coraggio et la costanza contro de nemici, mi son fatto bersaglio alle barbare insidie che offerirono opulentissima ricompensa a chi mi havesse dato loro in preda o con la perdita della libertà o con quella della vita. Nulla però atterrito dalle minaccie, crebbe il mio ardore nelle difficoltà et inseguendo gli istinti del debito oltre gli esborsi della voce con la predicatione, in concorso con quelli della mano assegnando diverse mie case all' aquartieramenti dei soldati, dalle quali ne ricavo l' affitto annuo di cento ducati et sottopostomi di vantaggio allo stipendio di due di loro per quattro mesi; nelli momenti poi della peste assistendo alla soprintendenza di due parrocchie ove ho tralasciato etiamdio a prezzo di propri evidentissimi pericoli il divertir nelli avanzamenti poi come nelli attacchi della piazza, ho animato sino le donne alla difesa et con varietà

δος και Μιραμβέλλου με δύο συντρόφους μου και δι' ιδίων δαπανῶν, ὄχι δὲ ὀλιγώτερον διὰ τῶν ποδῶν παρὰ διὰ τῆς γλώσσης, ἀποτυπῶν οὕτω ἐξ ἴσου τὰ ἴχνη τῶν βημάτων μου ἀνὰ τὰς ὁδοὺς και τοὺς λόγους μου εἰς τὰς ψυχάς, ἵνα κρατήσω πιστὰ τὰ τρομαγμένα πλήθη. Καὶ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει, κηρύττων ἀδιαλείπτως τὸ θάρρος και τὴν ἐμμονὴν κατὰ τῶν ἐχθρῶν, ἐγενόμην στόχος τῶν βαρβάρων αὐτῶν ἐνεδρῶν, οἵτινες προσέφερον πλουσιωτάτην ἀμοιβὴν εἰς ἐκεῖνον, ὅστις θὰ μὲ παρέδιδε λείαν των ἢ μὲ τὴν στέρησιν τῆς ἐλευθερίας μου ἢ μὲ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς ζωῆς μου. Οὐδόλως ὁμως τρομοκρατηθεὶς ἐκ τῶν ἀπειλῶν των ἠϋξήσα τὸν ζῆλόν μου πρὸς ὑπερνίκησιν τῶν δυσκολιῶν και, ἀκολουθῶν τὴν ἔμφυτον φωνὴν τοῦ καθήκοντος, ἐκτὸς τῶν παροχῶν τῆς φωνῆς διὰ τοῦ κηρύγματος, ἐκ παραλλήλου μὲ τὰς παροχὰς τῆς χειρός, διὰ τῆς παραχωρήσεως διαφόρων οἰκιῶν μου, ἐξ ὧν εἶχον ἐτήσιον εἰσόδημα 100 δουκάτων, πρὸς στρατωνισμόν τῶν στρατιωτῶν, ὑπεβλήθη ἐπιπλέον εἰς τὴν καταβολὴν τῶν ἀποδοχῶν δύο ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τέσσαρας μῆνας. Ἐἶτα, κατὰ τὰς κρισίμους στιγμὰς τῆς πανώλους ἐβοήθησα εἰς τὴν περίθαλψιν και ἐπαγρύπνησιν δύο ἐνοριῶν, ἔνθα παρημέλησα, μὲ προφανεῖς ἀκόμη κινδύνους διὰ τὸν ἑαυτόν μου, πᾶσαν ἄνεσιν. Κατόπιν εἰς τὰς ἐπιθέσεις ὡς και κατὰ τὴν ἀπόκρουσιν προσβολῶν τοῦ φρουρίου, ἐνεψύχωσα ἀκόμη και τὰς γυναῖκας εἰς τὴν ἄμυναν και μὲ ποικιλίαν παροχῆς ὑλικῶν ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν και μὲ

d' apprestamenti in conformità dei bisogni da me somministrati et con la spada alla mano, con doi miei nepoti et un servitore nel posto più difficile del baloardo di Cesù, non ho lasciato superare di zelo de più sviscerati verso le publiche fortune, s' aggiungono le fortificazioni assistite le fatiche indefesse, le infirmità mortali contratte et le profusioni di tutte le sostanze, mentre massima nell' imprestita della summa di mille scudi, nelle maggiori angustie di quella Camera, da me spontaneamente esibite, di cui dopo undeci anni ne vivo ancora con il credito intiero, da tante benemerenze affidato et stimolato dalla urgenza d' estrema necessità, portai, quattro anni sono con li padri Arsenio Caludi et Gregorio Vlacho miei nepoti sudetti alle publiche orecchie le condition miserabili del mio stato et havemo ottenuto dalla pietà di V. S. dieci ducati B.V. al mese in mia vita da essermi corrisposto dal Magistrato delle Rason Nuove⁴, per nostro sostentamento, ma vedendo giornalmente crescer d' intorno le angustie nostre sempre maggiori, vengo di nuovo prostrato ai piedi di V.S. ad implorar

τὴν σπάθην ἀνὰ χειρᾶς, μετὰ δύο ἀνεψιῶν καὶ ἑνὸς ὑπηρέτου, εἰς τὴν μᾶλλον δύσκολον θέσιν τοῦ προμαχώνος Ἰησοῦ, δὲν ἀφῆκα νὰ μὲ ὑπερβάλλουν οὐδὲ οἱ μᾶλλον παθαίνόμενοι διὰ τὰς περιπετείας τοῦ Δημοσίου. Προστίθενται αἱ ὀχυρώσεις τὰς ὁποίας ὑπεβοήθησα, οἱ ἀκατάπαυστοι κόποι, αἱ θανάσιμοι ἀνσπηρῖαι ὡς ἀπέκτησα, ἡ διασπορὰ πάντων τῶν ὑπαρχόντων μου, τῶν ὁποίων μεγίστη εἶναι ἡ γενομένη διὰ τοῦ δανείου ποσοῦ χιλίων σκούδων, προσφερθέντων ὑπ' ἐμοῦ αὐθορμήτως κατὰ τὴν μᾶλλον στενόχωρον οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ Ταμείου ἐκείνου, ποσοῦ μὲ ὀλόκληρον τὴν πίστωσιν τοῦ ὁποίου διάγω ἀκόμη μετὰ ἑνδεκα ὄλα ἔτη.

Βασιζόμενος εἰς τὰς τόσας μου ὑπηρεσίας καὶ παρακινούμενος ἀπὸ τὴν πίεσιν ἐσχάτης ἀνάγκης, ἔφερα πρὸ τεσσάρων ἐτῶν μετὰ τῶν μοναχῶν Ἀρσενίου Καλούδη καὶ Γρηγορίου Βλάχου, τῶν εἰρημένων ἀνεψιῶν μου, εἰς τὰ ὦτα τοῦ Δημοσίου τὴν ἀθλίαν οἰκονομικὴν μου κατάστασιν καὶ ἐπειύχομεν ἀπὸ τὴν φιλάνθρωπον πρόνοιαν τῆς Ὑμετέρας Γαληνότητος δέκα δουκάτα ὑγιοῦς ἀξίας κατὰ μῆνα καὶ ἰσοβίως, καταβαλλόμενα ὑπὸ τῆς ἀρχῆς Rason Nuove πρὸς συντήρησιν ἡμῶν. Ἀλλὰ βλέπων καθημερινῶς νὰ αὐξάνουν ἐκ πάσης πλευρᾶς αἱ ἡμέτεραι οἰκονομικαὶ δυσχέρειαι, συνεχῶς μεγεθνόμεναι, ἔρχομαι καὶ πά-

⁴) Proveditori alle Ragon Nove: Sono tre, e giudicano contra gli Appalatori Publici, in caso che non pagassero (αὐτόθι, σ. 507).

dalla pubblica gratitudine gli atti della sua paterna munificenza, supplicando che mi sia benignamente destinato il primo monastero vacabile di Corfù, jus patronato di V.S. che haverò dimandato per nostro sostegno, offerendomi di renuncia al beneficio di detti ducati dieci e disgravar il publico dalla spesa, quando resti io provveduto nel possesso attuale di detto monasterio, cui condurci come in un asilo della mia smarrita fortuna; sotto gli auspici della pietà publica assolverei in parte i miei patiti naufragi et indirizzarei senza deviamiento i miei sacrificii et voti più ardenti del cuore al cielo per la felicilà di questo Augustissimo Stato a fine così giusto impiego le mie humilissime supplicationi sperando che i cimenti della propria vita, li sudori sparsi e le fortune consecrate siano per impetrarmi un' occasione di rinviorgirmi con li detti miei nipoti, sempre più nelle effervenze di una divotione che durerà con noi anche dopo la nostra morte nelle ceneri stesse. Gratie.

λιν ποιητής εἰς τοὺς πόδας τῆς Ὑμετέρας Γαληνότητος νὰ ἐκλιπαρήσω ἀπὸ τὴν δημοσίαν εὐγνωμοσύνην τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πατρικῆς Αὐτῆς μεγαλοδωρίας, παρακαλῶν νὰ μοι ἐπιδικασθῇ μετ' εὐμενείας ἡ πρώτη διαθέσιμος μονὴ τῆς Κερκύρας, ἐκ τῶν ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν τῆς Ὑμετέρας Γαληνότητος, τὸ ὁποῖον ἤθελον ζητήσῃ πρὸς συντήρησίν μας, προσφερόμενος νὰ παραιτηθῶ τοῦ εὐεργετήματος τῶν εἰρημένων δέκα δουκάτων καὶ νὰ ἀπαλλάξω τὸ Δημόσιον ἀπὸ τὴν δαπάνην ἐφ' ὅσον ἤθελον μείνει ἐν τῇ πραγματικῇ κατοχῇ τῆς εἰρημένης μονῆς, ὅπου νὰ ἔλθωμεν ὡς εἰς ἄσυλον μετὰ τὸν ἀφανισμόν τῆς περιουσίας μου. Ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς δημοσίας φιλανθρωποῦ προνοίας θὰ ἐξηφάνιζα ἐν μέρει τὰ ναύαγια, τὰ ὁποῖα ὑπέστην, καὶ θὰ ἀπηύθυνον ἀπαρεγκλίτως τὰς τελετουργίας τοῦ θυσιαστηρίου μου καὶ τὰς μᾶλλον διαπύρους εὐχὰς τῆς καρδίας μου πρὸς τὸν οὐρανὸν διὰ τὴν εὐδαιμονίαν αὐτοῦ τοῦ πανσεβάστου Κράτους. Πρὸς τόσον δίκαιον σκοπὸν ἀπευθύνω τὰς πλέον ταπεινάς μου ἱκεσίας, ἐλπίζων ὅτι οἱ κίνδυνοι τῆς ἰδίας μου ζωῆς, οἱ χυθέντες ἰδρωῶτες καὶ αἱ καθιερωθεῖσαι περιουσίαι εἶναι ἀποχρῶσαι, ἵνα ἐπιτύχω μίαν εὐκαιρίαν ἐνισχύσεως ἐμοῦ καὶ τῶν δύο μου ἀνεπιῶν, ἰδίως μὲ τὰς ἐξάρσεις μιᾶς ἀφοσιώσεως λατρείας, ἡ ὁποία θὰ διαρκέσῃ μεθ' ἡμῶν, ἀκόμη καὶ μετὰ τὸν θάνατόν μας, εἰς αὐτὴν τὴν τέφραν μας. Εὐχαριστῶ.

~~Ἡ Γερουσία, βάσει τῶν ὡς ἄνω καταθέσεων, τῶν στρατηγῶν διοικητῶν, ἐξέδωκεν ἐπὶ τῆς νέας αἰτήσεως τοῦ Γερασίμου Βλάχου τὸ ἀκόλουθον ψήφισμα:~~

Ἡ αἴτησις τοῦ Γερασίμου Βλάχου παρεπέμφθη πρὸς γνωμοδότησιν εἰς τοὺς ἐκ Χάνδακος ἐπανακάμψαντας στρατηγοὺς Andrea Cornet καὶ Marco Molino. Ὁ πρῶτος ἐβεβαίωσεν ἀπλῶς τὴν ἀλήθειαν τῶν ἐν τῇ αἰτήσει διαλαμβανομένων, προσθέσας, ὅτι ἔκρινε τοῦτον ἄξιον νὰ τύχη τῆς εὐνοίας τοῦ Γαληνοτάτου Πρίγκηπος πρὸς συντήρησιν του κατόπιν τόσων δοκιμασιῶν, ἃς ὑπέστη ἀγωνιζόμενος ἐν Κρήτῃ. Ὁ δεύτερος ἀπήντησε διεξοδικώτερον, ὅτι ὄντως ὁ μοναχὸς Γεράσιμος Βλάχος προσέφερε πλείστας ὑπηρεσίας, ὅτι εἶδεν ἐπιστολὴν τοῦ στρατηγοῦ Antonio Lippomano, ὅπου οὗτος ὠμολόγει ὅτι ὁ Βλάχος ἐδάνεισε τὴν 25 Ἰουνίου 1649 χίλια ἀργυρᾶ σκοῦδα τὸ Ταμεῖον τοῦ Χάνδακος, τὸ ὁποῖον εὕρισκετο εἰς μεγάλην ἀνάγκην· ὅτι εἶδεν ὁμοίως πιστοποιητικὸν τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1649 τοῦ στρατηγοῦ Alvise Mocenigo, ἔνθα ἐβεβαιοῦτο ἡ ἐξόχως ὠφέλιμος δρασίς του· ὅτι πράγματι δὲν ἔπαυσε διὰ κηρυγμάτων νὰ παρορμᾷ τοὺς συμπατριώτας του, ὅπως λάβουν τὰ ὄπλα κατὰ τῶν Τούρκων, μεταβὰς διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ εἰς τὰς περιφερείας Πεδιάδος καὶ Μιραμβέλλου· ὅτι ἠσθένησε βαρέως καὶ ἔφθασεν εἰς τὰ ἔσχατα τῆς ζωῆς του, ἀναρρώσας δὲ ἐξηκολούθησε τὸ ἔργον τῶν κηρυγμάτων· ὅτι οἱ Τοῦρκοι πληροφορηθέντες τὴν δρασίαν του καὶ τὰ ἀποτελέσματά της ἐπὶ τῶν πληθυσμῶν ὄχι μόνον ἐπώλησαν τὴν Μονὴν του, ἐπονομαζομένην Παναγίας Strovilea, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐπεκήρυξαν διὰ σημαντικὸν ποσόν, ἵνα παραδοθῇ εἰς χεῖράς των ζῶν ἢ νεκρός· ὅτι παρὰ ταῦτα οὗτος ἐξηκολούθησε μετὰ ζήλου τὸ ἔργον του, κατὰ δὲ τὴν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ φρουρίου τοῦ Χάνδακος οὗτος μετὰ δύο συγγενῶν καὶ τοῦ ὑπηρέτου του ἔλαβε τὰ ὄπλα καὶ ἠμύνθη κρατερῶς εἰς τὸν προμαχῶνα τοῦ Ἰησοῦ, ἀψηφῶν τοὺς κινδύνους καὶ τὰς κακουχίας· ὅτι κατὰ τὸ 1645 κατέβαλεν ἐξ ἰδίων τοὺς μισθοὺς δύο στρατιωτῶν ἐπὶ 4 μῆνας καὶ διέθεσε διαφόρους οἰκίας, ἐξ ὧν εἰσέπραττε ἐτησίως 100 δουκάτα, πρὸς δωρεὰν στρατωνισμὸν στρατιωτῶν· ὅτι κατὰ τὴν ἐνσκήψασαν πανώλην μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του περιεφέρετο εἰς τὰς ἐνορίας τῶν ἐκκλησιῶν του Παναγιᾶς (Panathia ἐν τῷ ἀπογράφῳ) καὶ Ἀγ. Ἀθανασίου τοῦ Παλαιοῦ, παρέχων τὴν συνδρομὴν του εἰς τοὺς ἐκ τῆς νόσου προσβληθέντας· ὅτι κατὰ τὰς δυσκόλους στιγμὰς τῆς πολιορκίας ἔφερε σάκκους μὲ χῶμα διὰ τὰς ῥωγμὰς τῶν τειχῶν, ἐπιδέσμους διὰ τοὺς πληγωμένους τῶν νοσοκομείων, σκαπάνας καὶ πτύα διὰ τοὺς σκαπανεῖς, δοκοὺς διὰ τοὺς ἐκτελοῦντας τὰ ὀχυρωματικὰ ἔργα, παρορμήσας καὶ πολλὰς γυναῖκας τῶν ἐνοριῶν του νὰ φέρουν χῶμα, ὕδωρ καὶ λίθους διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν τειχῶν. Ἐν τέλει προσέθηκε: «Καταλήγω συνιστῶν εἰς τὴν Ὑμετέραν εὐνοίαν ἕνα τόσον διακεκριμένον ἄνδρα καὶ παρακαλῶ, ἵνα εὐδοκήσητε νὰ τῷ χορηγηθῇ τὸ ζητούμενον ἐπίδομα».

Ἡ Γερουσία, βάσει τῶν ὡς ἄνω καταθέσεων τῶν στρατηγῶν διοικητῶν, ἐξέδωκεν ἐπὶ τῆς νέας αἰτήσεως τοῦ Γερασίμου Βλάχου τὸ κάτωθι ψήφισμα :

8 Febbraio 1661 in Pregadi

Il merito distinto del padre Gerassimo Vlaho abbate di San Zorzi Scalotò vien così abbondantemente dalle risposte giurate delli nostri diletteissimi Andrea Corner et Marco Molino, già Proveditori Generali d' armata in Regno di Candia, che conveniente si conosce qualche testimonio di publico gradimento al sangue sparso, alle fruttuose fatiche sostenute et al sacrificio delle sostanze stesse nel nostro servizio. Perciò l' andera parte che al sudetto padre Gerassimo Vlaho abbate di S. Zorzi Scalotò, sia concesso uno dei monasteri di Corfù di publico jus patronato, primo vacante, dopo le concessioni però che fin a quest' hora fossero fatte et questo a sua elezione, dovendole quando anderà al possesso, cessar l' assegnamento di ducati 10 al mese che in virtù di parte di questo Consiglio 4 Novembre 1656 egli gode, con che consolato et suffragato possi continuare con li nepoti a porger preci

8 Φεβρουαρίου 1661 (1662), ἐν τῇ Γερουσίᾳ.

Αἱ διακεκριμέναι ὑπηρεσίαι τοῦ πατρὸς Γερασίμου Βλάχου, ἡγούμενου τοῦ Ἀγ. Γεωργίου Σκαλωτοῦ, προκύπτουν τόσον ἄφθονοι ἐκ τῶν ἐνόρκων ἀπαντήσεων τῶν φιλιάτων μας Andrea Corner καὶ Marco Molino, τέως Γενικῶν Προβλεπτῶν τοῦ στρατεύματος ἐν τῷ Βασιλείῳ τῆς Κρήτης, ὥστε κρίνεται ἀρμόζον νὰ παρασχεθῇ ἔνδειξις τῆς δημοσίας εὐαρεσκείας διὰ τὸ χυθὲν αἷμα, τοὺς καρποφόρους κόπους οὗς ὑπέστη, καὶ τὴν θυσίαν αὐτῶν τῶν μέσων συντηρήσεως, τὴν γενομένην πρὸς ἡμετέραν ἐξυπηρέτησιν.

Διὰ τοῦτο ἀποφασίζεται εἰς τὸν ἐν λόγῳ πατέρα Γεράσιμον Βλάχον, ἡγούμενον τοῦ Ἀγ. Γεωργίου Σκαλωτοῦ, νὰ παραχωρηθῇ μία τῶν ἐν Κερκύρα μονῶν, κηδεμονίας τοῦ Δημοσίου, ἡ πρώτη ἢ ὁποία θὰ μείνη χηρεύουσα, μετὰ τὰς παραχωρήσεις ὁμως, αἵτινες μέχρι νῦν ἐγένοντο, καὶ τοῦτο κατ' ἐκλογήν του, ὀφείλοντος ὁμως, ὅταν θὰ ἔλθῃ εἰς κατοχὴν ταύτης, νὰ παύσῃ νὰ λαμβάνῃ τὴν ἐπιχορήγησιν δέκα δουκάτων κατὰ μῆνα, τὰ ὁποῖα ἀπολαμβάνει βάσει ἀποφάσεως τῆς 4ης Νοεμβρίου 1656 τοῦ Συμβουλίου τούτου, ἵνα οὕτω παραμυθούμενος καὶ βοηθούμενος δυνηθῇ νὰ συνεχίσῃ μετὰ τῶν ἀνεπιῶν του νὰ

ferventi a Dio, per la prosperità della Signoria Nostra, et della presente, ne sia data notitia ove occorresse.

(voti) 93.7.12

Κατὰ Νοέμβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους παρέμεινε διαθέσιμος ἡ Μονὴ Παναγίας Παλαιοπόλεως ἐν Κερκύρα καὶ ὁ Γεράσιμος Βλάχος ἐζήτησε κατὰ τὴν δοθεῖσαν ἐπαγγελίαν τὴν παραχώρησίν της.

Ἴδου ἡ σχετικὴ ἐντολὴ τῆς Γερουσίας πρὸς τὰς ἐκεῖ Ἀρχάς :

In Pregadi. 25 Novembre 1662 .

Al Reggimento, Proveditor e Capitano di Corfù

Col riguardo al merito del Rev. Gerassimo Vlaco abate di San Giorgio Scalotò, devene il Senato sotto l' 8 Febbraio prossimo passato a concedergli uno dei monasteri di codesta isola di pub. jus patronato, primo vacante, dopo le concessioni sino all' hora fatte a sua eletione per doverle, havuto il possesso, cessare un assegnamento fattole anteriormente di duc. dieci al mese B.V. Hora havendoci con sua supplicatione rappresentato restar vacante il monasterio della Madonna di Paleopoli per la morte del Rev. Padre Ni-

ἀναπέμψη διαπύρους εὐχὰς πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τὴν εὐδαιμονίαν τῆς Ὑμετέρας Αὐθεντίας. Ἡ παροῦσα νὰ γνωστοποιηθῆ, ὅπου δεῖ.

(Ψῆφοι:) 93 (ὑπὲρ) - 7 (κατὰ) - 12 (μὴ εἰλικρινεῖς).

Ἐν τῇ Γερουσίᾳ, 25 Νοεμβρίου 1662.

Πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, τὸν Προβλεπτὴν καὶ τὸν Στρατ. Διοικητὴν Κερκύρας.

Ἀποβλέπουσα εἰς τὰς προσφερθείσας ὑπὸ τοῦ αἰδεσίμου Γερασίμου Βλάχου, ἡγουμένου τοῦ Ἀγ. Γεωργίου Σκαλωτοῦ, ὑπηρεσίας, ἡ Γερουσία ἀπεφάσισε διὰ ψηφίσματος τῆς 8ης τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου νὰ τῷ παραχωρήσῃ τὴν πρώτην διαθέσιμον μονὴν κηδεμονίας τοῦ Δημοσίου ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ μετὰ τὴν πραγματοποιήσιν τῶν μέχρι νῦν γενομένων παραχωρήσεων καὶ κατ' ἐκλογὴν του, μὲ τὴν δήλωσιν ὅτι, ἀφοῦ λάβει τὴν κατοχὴν ταύτης, πρέπει νὰ παύσῃ ἢ καταβολὴ ἢ ὁποῖα ἐγίνετο εἰς τοῦτον προηγουμένως, δουκάτων δέκα ὑγιούσ ἀξίας κατὰ μῆνα.

Τώρα, λαβόντες γνῶσιν διὰ τῆς αἰτήσεώς του, ὅτι μένει χηρεύουσα ἡ μονὴ τῆς Παναγίας Παλαιοπόλεως διὰ τοῦ θανάτου τοῦ αἰδεσίμου

codemo Balieri, di pub. jus patronato, ricercando il possesso il medesimo, coll' istesso Senato Vi commettemo di eseguire in tutto e per tutto come lo godeva il suo precessore, non potendo haver luogo l' eletione o altro atto che fosse fatto in contrario, trattandosi non solo del suo sollievo, in riguardo dell' operation contribuite in publico servizio per le quali ha conseguito la gratia, ma dell' avvantaggio publico, assegnamento che deve cessargli dopo conseguito il possesso, quale volemo che egli goda senz' alcuna opposition et così eseguirete.

101.1.4

πατρὸς Νικοδήμου *Balieri*, ἀνήκουσα εἰς τὸ δημόσιον, καὶ διὰ διεκδικεῖ αὐτὸς οὗτος τὴν κατοχὴν τῆς, ἀναθέτομεν εἰς ἡμᾶς τὴν ἐκτέλεσιν εἰς ὅλα καὶ καθ' ὅλα, ὡς εἶχε τὴν κάρπωσιν ὁ προκάτοχός του. Οὐδὲ δύναται νὰ γίνῃ ἐκλογὴ ἢ ἄλλη προᾶξις ἀντιτιθεμένη πρὸς τὰ ἀνωτέρω, ἐπειδὴ πρόκειται οὐχὶ μόνον διὰ τὴν ἀνακούφισίν του, ἔναντι τῶν ὅσων συνεισέφερεν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ Δημοσίου, λόγῳ τῶν ὁποίων καὶ ἐπέτυχε τὴν δωρεάν, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ δημοσίου συμφέροντος. Ἡ καταβολὴ ἐπιδόματος ὀφείλει νὰ παύσῃ, ἀφοῦ γίνῃ ἡ κατοχὴ, τὴν ὁποίαν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀπολαμβάνῃ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐναντιώσεως καὶ συμφώνως πρὸς ταῦτα ἐκτελέσατε.

(Ψῆφοι :) 101 (ὕπερ) - 1 (κατὰ) - 4 (μὴ εἰλικρινεῖς).

Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως οἱ ἐν Κερκύρα Διοικηταί, συνελθόντες τὴν 22αν Ὀκτωβρίου 1662, εἶχον ἤδη προτιμήσει μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων Γερασίου Βλάχου, Σωφρονίου Σκορδίλη⁵, Ἀθανασίου Μπούα, Ἀνθίμου Τάκη καὶ Γερμανοῦ Γαϊτονίνο, τὸν Ἀθανάσιον Μπούαν διὰ ψήφων 4 κατ' οὐδεμιᾶς. Ὁ Γεράσιμος Βλάχος, βάσει τοῦ τελευταίου ψηφίσματος, εἶχεν ἀποστείλει τὸν ἀνεψιὸν του Γρηγόριον, ἵνα λάβῃ ὑπὸ κατοχὴν τὴν μονήν. Ἐκ τούτου πληροφορηθεῖς ὅτι οἱ ἐν Κερκύρα Διοικηταί ἐξέλεξαν ἄλλον, ὑποβάλλει νέαν αἴτησιν εἰς τὴν Γερουσίαν, καταγγέλλων τὴν προᾶξιν τῶν τεσσάρων Διοικητῶν.

Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης ἐξεδόθη τὸ ἀκόλουθον ψήφισμα τῆς Γερουσίας :

⁵) Καὶ ὁ Σκορδίλης ὑπέβαλεν αἴτησιν ὅτι ἔχασε τὴν περιουσίαν του, τοὺς ἀδελφούς του καὶ ἄλλους συγγενεῖς κατὰ τὰς ἐπιχειρήσεις τῶν Χανίων, τῆς πατρίδος του, ὅπου μετέσχε καὶ αὐτὸς εἰς δυσφόρους ἐμπιστευτικὰς ἀποστολάς, ἃς τῷ ἐνεπιστεύθησαν οἱ ἐκεῖ στρατιωτικοὶ διοικηταί, ὡς μαρτυροῦν τὰ πιστοποιητικά, καὶ ἐζήτει αὐτὸς νὰ τῷ παραχωρηθῇ ἡ πρώτη διαθέσιμος ἐκκλησία

In Pregadi. 30 Marzo 1663

Al Proveditor General delle Tre Isole

Essendo con più Decreti del Senato stato concesso al padre Gerasimo Vlacho abbate di S. Zorzi Scalotò e particolarmente con espresse lettere nostre del 25 Novembre passato, il beneficio del Monasterio della Madonna di Paleopoli, vacata per la morte del rev. padre Nicodemo Bagliarino, di publico jus patronato, che ne ricevi t' effettivo possesso, non potendo haver luoco l' eletion o altro che fosse seguito in contrario et fatto dalli Rettori di Corfù, voi pertanto doverete commettere che al padre Gregorio Vlacho uno dei nepoti del sudetto abate che a quest' effetto si trova colà ispedito, sia concesso et posto nell' effetivo et attual possesso nella stessa forma che era goduta dal suo precessore, perchè poi ottenuto possa l' investito portarsi all' esercizio del medesimo. Trat-

Ἐν τῇ Γερουσίᾳ. 30 Μαρτίου 1663.

Πρὸς τὸν Γενικὸν Προβλεπτὴν τῶν Τριῶν Νήσων.

Ἐπειδὴ μὲ ἐπανελημένα ψηφίσματα τῆς Γερουσίας παρεχωρήθη εἰς τὸν πατέρα Γεράσιμον Βλάχον, ἡγούμενον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Σκαλωτοῦ, εἰδικῶς μάλιστα μὲ τὰ ἐπὶ τούτῳ ἀποσταλέντα ἡμέτερα γράμματα τῆς 25 παρελθόντος Νοεμβρίου, ἡ κάρπωις τῆς Μονῆς τῆς Παναγίας Παλαιοπόλεως, χηρευσάσης διὰ τοῦ θανάτου τοῦ αἰδεσίμου πατρὸς Νικοδήμου Bagliarino καὶ οὔσης ὑπὸ κηδεμονίαν τοῦ Δημοσίου, ὥστε νὰ ἀποκτήσῃ τώρα ὁ ὡς ἄνω τὴν πραγματικὴν κατοχὴν, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γίνῃ ἐκλογὴ ἢ ὅ,τι δῆποτε ἄλλο ἀντιτιθέμενον πρὸς ταῦτα, ἔστω καὶ ἂν τοῦτο ἐγένετο ἤδη παρὰ τῶν Ῥεκτόρων τῆς Κερκύρας, κατὰ ταῦτα ὀφείλετε σεῖς νὰ μεριμνήσετε, ὅπως εἰς τὸν μοναχὸν Γρηγόριον Βλάχον, τὸν ἕνα ἐκ τῶν ἀνεπιῶν τοῦ ὡς ἄνω ἡγουμένου, ὅστις ἐπὶ τούτῳ ἀποσταλεῖς εὑρίσκειται ἐκεῖ, παραχωρηθῇ καὶ τεθῇ ἡ μονὴ αὕτη ὑπὸ τὴν πραγματικὴν καὶ ἐνεργὸν κατοχὴν τούτου, καθ' ἣν μορφήν τὴν ἐνέμετο ὁ πρόωην κάτοχος, ὥστε μετὰ τὴν ἀπόκτησιν ὁ κύριός της νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὴν ἄσκησιν τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων.

ἐν τῇ νήσῳ Κερκύρα. Ἡ Γερουσία ἀπεδέχθη τὴν αἴτησιν διὰ ψηφίσματος τῆς 21 Μαρτίου 1660 καὶ τῷ παρεχώρησε δι' ἄλλου ψηφίσματος τῆς 20 Ἰουλίου 1664 τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγ. Λουκά jus patronato ἐν Κερκύρα. Ὁμοίως διὰ διατάγματος τῆς 10 Μαρτίου 1674 παρεχωρήθη εἰς τὸν Ἀλοῖσιον Γραδενίγον πρωτοπαπᾶν Χανίων ἡ μονὴ τοῦ Σωτήρος εἰς τὸ Καρδάκι, καὶ τοῦτο jus patronato τῆς Γαληνοτάτης Δημοκρατίας, εἰς ἀνταμοιβὴν τῶν ὑπηρεσιῶν των ἐν Κρήτῃ.

tandosi non solo di corrispondere al merito dello stesso ma dell' vantaggio publico ancora per l' assegnamento che deve cessargli dopo conseguito il possesso di duc. X al mese B.V. che al presente gode in questa città et a questo effetto doverete costà ordinar quelle note che occorressero. Intanto dalla puntualità Vostra ne attenderemo diligente el ispedito avviso.

79.2.2

Ἐπιλαμβάνων τὴν διοίκησιν τῆς μονῆς ὁ Γεράσιμος Βλάχος καὶ εὐρών ταύτην εἰς ἀθλίαν κατάστασιν καὶ σεσυλημένην, ὑπέβαλεν αἴτησιν, ἵνα βοηθηθῇ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν ταύτης καὶ ἀνάκτησιν τῶν ἀνηκόντων αὐτῇ.

Ἴδου τὸ ἐπὶ ταύτης ἐκδοθὲν ψήφισμα τῆς Γερουσίας:

In Pregadi. 30 Gennaio 1665

Portatosi al governo del Mon.o di Paleopoli nell' isola di Corfù jus patronato della S.V. il Padre Gerassimo Vlaco abbate, conferitole dalla pub. munificenza, ha non solo trovato il Mon.o cadente e rovinoso, ma usurpati li suoi beni et entrate e destituito totalmente di ogni cosa, supplica perciò egli alla restauration del luogo e recuperation dei beni usurpati con mollo zelo et essen-

Καὶ τοῦτο, ἐπειδὴ πρόκειται ὄχι μόνον νὰ ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὰς ὑπ' αὐτοῦ προσενεχθείσας ὑπηρεσίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ δημόσιον συμφέρον, ἀφοῦ μάλιστα πρέπει νὰ παύσῃ, ἅμα τῇ κατοχῇ, ἡ ἐπιχορήγησις του ἐκ δουκάτων δέκα ὑγιουῶς ἀξίας κατὰ μῆνα, τὴν ὁποίαν τώρα λαμβάνει ἐν τῇ πόλει ταύτῃ. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὀφείλετε νὰ διατάξετε τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα θὰ ἐκρίνατε ἐκεῖ ἀναγκαῖα. Ἐν τοσοῦτῳ θ' ἀναμένωμεν παρ' Ὑμῶν τὴν ἀκριβῆ, ἐπιμελῆ καὶ ταχεῖαν ἀπάντησίν σας.

(Ψῆφοι :) 79 (ὑπὲρ) - 2 (κατὰ) - 2 (μὴ εἰλικρινεῖς).

Ἐν τῇ Γερουσίᾳ. 30 Ἰανουαρίου 1665 (1666)

Ἐπιλαμβάνων τὴν διακυβέρνησιν τῆς Μονῆς Παλαιοπόλεως ἐν τῇ νήσῳ Κερκύρα, τῆς ὑπὸ κηδεμονίαν τῆς Ὑμετέρας Αὐθεντίας, ὡς ἡγούμενος αὐτῆς ὁ πατὴρ Γεράσιμος, παραχωρηθεῖσαν αὐτῷ παρὰ τῆς μεγαλοδωρίας τοῦ Δημοσίου, εὗρε ταύτην οὐχὶ μόνον ἐν καταρρεύσει, ἀλλὰ καὶ τὰ ὑπάρχοντά της καὶ τὰ εἰσοδήματά της διηρπασμένα καὶ ἀπεστερημένην παντός. Διὰ τοῦτο αἰτεῖται νὰ βοηθηθῇ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ τόπου καὶ τὴν ἀνάκτησιν τῶν διαρπαγέντων ἀγαθῶν μετὰ πολλοῦ ζήλου.

do conveniente dargli modo che possi eio con celerità eseguire, trattandosi di conservare al detto luogo pio quello che di ragion se gli aspetta et insieme il pub. jus patronato, L' anderà parte sia per autorità di questo Consiglio delegato per anno uno tutto l' affare al Prov.r et Capitano di Corfù, il quale possi sopra ogni differenza et lite mossa o da moversi tanto attive quanto passive conveniente l' interesse di detto Mon.o summariamente giudicare riservato sempre il beneficio di appellation accio con brevità restino terminate a giusto sollievo dell' abate et per conservation delle publiche ragioni sopra il detto jus patronato.

Παρήλθον ὀκτὼ σχεδὸν ἔτη, καθ' ἃ ὁ Γεράσιμος Βλάχος κατώρθωσε νὰ ἀνοικοδομήσῃ καὶ ἀποκαταστήσῃ τὴν μονήν, ὥστε νὰ ἐπανακτήσῃ τὰ πρότερον ὑπάρχοντα ἔσοδα. Διὰ νέας αἰτήσεώς του ζητεῖ τὴν ἐξασφάλισίν της εἰς τοὺς δύο ἀνεψιούς του, τὸν μοναχὸν Ἀρσένιον Καλούδην καὶ τὸν Γρηγόριον Βλάχον, ἀφοῦ, γέρον πλέον καὶ πάσχων ἐκ ποδάγρας, πιστεύει, ὅτι δὲν θὰ ἔχη ἐπὶ πολὺ τὴν διοίκησιν τῆς μονῆς. Τὴν αἴτησιν ταύτην ἐπαναλαμβάνει ὀλίγους μῆνας κατόπιν, προβάλλων μᾶλλον περιορισμένας ἀξιώσεις.

Ἰδοὺ τὸ περιεχόμενον τῆς δευτέρας αἰτήσεως, κατατεθειμένης εἰς τὴν Filza Σεπτεμβρίου 1673 (Senato Mar):

Essendo stato dalla publica pietà gratiato io padre Gerasimo

Καὶ ἐπειδὴ κρίνεται ἀρμόζον νὰ τῷ παρασχεθῇ ἡ δυνατότης ταχείας ἐνεργείας, ἐπειδὴ πρόκειται νὰ διασώσωμεν εἰς τὸν ἐν λόγῳ εὐσεβῆ τόπον ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δικαιωματικῶς τῷ ἀνήκει καὶ ταυτοχρόνως τὸ ὑπὸ κηδεμονίαν κτήμα τοῦτο τοῦ Δημοσίου, ἀποφασίζεται ὅπως, δι' ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τούτου, ἀνατεθῇ ἐπὶ ἐν ἔτος ἡ ὅλη ὑπόθεσις εἰς τὸν Προβλεπτὴν καὶ τὸν Στρατ. Διοικητὴν τῆς Κερκύρας, οἵτινες θὰ δύνανται ἐπὶ οἰασδήποτε διαφορᾶς ἢ διαμφισβητήσεως, ἡ ὁποία ἐκινήθῃ ἢ πρόκειται νὰ κινήθῃ, ἐνεργητικῆς ἢ παθητικῆς, ἀφορώσης εἰς τὰ συμφέροντα τῆς ἐν λόγῳ μονῆς, νὰ κρίνουν μὲ συνοπτικὴν διαδικασίαν, παραμένοντος πάντοτε τοῦ δικαιώματος τῆς ἐφέσεως, ἵνα ἐν βραχεῖ χρόνῳ λάβουν τέλος αὐταὶ πρὸς δικαίαν ἀνακούφισιν τοῦ ἡγουμένου καὶ πρὸς διατήρησιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τοῦ εἰρημένου ὑπὸ τούτου κηδεμονευομένου κτήματος.

Εὐεργετηθεὶς παρὰ τῆς φιλανθρώπου προνοίας τοῦ Δημοσίου, ἐγὼ

Vlacho humilissimo servo di E.E.V.V. dell' abbazia di Madona di Paleopoli di Gorfù a riguardo dei servizii da me prestati con la vita e con le robbe nella molestissima guerra di Candia, ed essendo avanzato in età senile e aggravato da crudelissima indispositione (podagra) che ben spesso mi rende in istato di morte, ho supplicato la S.V. li mesi passati che si degnasse conceder dopo la mia vita esso monasterio alli padri Arsenio Caludi e Gregorio Vlacho miei nepoti. Le fatiche da me contribuite con il sangue sparso e con le proprie sostanze in servizio della Ser.tà V. per il corso di molti anni in Candia la mira che la publica pietà ha havuto di nominar essi due miei nepoti nella concession: sudetta, li miglioramenti considerabili da me fatti col proprio in puochi anni nel monastero predetto e suoi beni e la publica munificenza che con larga mano suol beneficare li suoi fedelissimi suditti, mi persuaderanno ricever questa consolatione; tuttavia se fosse stata stimata troppo ampla la gratia richiesta in testa di tutti i due, devo totalmente humiliarmi alla publica vo-

ὁ πατήρ Γεράσιμος Βλάχος, ταπεινότατος θεράπων τῶν Ὑμετέρων Ἐξοχοτήτων, διὰ τῆς παραχωρήσεως τῆς μονῆς τῆς Παναγίας Παλαιοπόλεως τῆς Κερκύρας, λόγω τῶν ὑπηρεσιῶν τὰς ὁποίας διὰ τῆς ζωῆς μου καὶ τῶν ὑπαρχόντων μου προσέφερα κατὰ τὸν δεινότατον πόλεμον τῆς Κρήτης, προβεβηκῶς δὲ νῦν τὴν ἡλικίαν καὶ βαρυνόμενος μὲ σκληροτάτην νόσον (ποδάγραν), ἣ ὁποία συχνὰ μὲ φέρει εἰς κατάστασιν θανάτου, ὑπέβαλον ἔκκλησιν εἰς τὴν Ὑμετέραν Γαληνότητα τοὺς παρελθόντας μῆνας, ὅπως εὐδοκήσῃ καὶ παραχωρήσῃ μετὰ τὸν θάνατόν μου τὴν μονὴν ταύτην εἰς τοὺς μοναχοὺς Ἀρσένιον Καλούδην καὶ Γρηγόριον Βλάχον, ἀνεψιούς μου. Οἱ κόποι τοὺς ὁποίους κατέβαλον, τὸ αἷμα καὶ τὰ ὑπάρχοντά μου πὸν διεσκόρπισα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ὑμετέρας Γαληνότητος ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐν Κρήτη, ἣ πρόνοια τὴν ὁποίαν τὸ φιλόανθρωπον Δημόσιον ἔλαβε νὰ κατονομάσῃ αὐτοὺς τοὺς δύο ἀνεψιούς μου ἐν τῇ ὡς ἄνω πράξει τῆς παραχωρήσεως, αἱ σημαντικαὶ βελτιώσεις ὡς ἐπέφερα ἰδίαις δαπάναις ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν εἰς τὴν εἰρημένην μονὴν ὡς πρὸς τὴν περιουσίαν της καὶ ἡ δημοσία μεγαλοδωρία, ἣ ὁποία μὲ ἀνοικτὴν χεῖρα εὐεργετεῖ πάντοτε τοὺς ἐξόχως πιστοὺς ὑπηκόους, μὲ ἔπεισαν νὰ ζητήσω νὰ λάβω τὴν παραμυθίαν ταύτην. Ἐν τούτοις ἂν ἐκρίνετο ὅτι ἡ χάρις ἣ ὁποία ἐζητήθη εἶναι πάρα πολὺ μεγάλη, ὡς ἐπεκτεινομένη καὶ ἐπὶ τῶν δύο ἀνεψιῶν, ὀφείλω ἐξ ὀλοκλήρου νὰ ὑποκύψω εἰς τὴν θέλησιν τοῦ Δημοσίου καὶ ἂν ἐκρίνετο ὀρθὸν νὰ παρα-

lontà e mentre stimasse di consolarmi col beneficiar uno solo, supplico in tal caso la S.V. concederla dopo la mia vita al maggiore di essi che è il sopradetto padre Arsenio Caludi per esser egli di età più avanzata e dal grado di lettor e predicator decorato, acido consolato con questa nuova gratia che li sudori e le fatiche mie impiegate a beneficio del monasterio non habbino da passare in estranei, possa in questo puoco residuo di mia vita avanzarmi sempre più nell' augmenti del monasterio medesimo e pregar incessantemente S. D. M. per la conservation di questa Serenissima Republica.

Ἰδού ἡ περίληψις τοῦ ψηφίσματος ἐπὶ τῆς ὡς ἄνω αἰτήσεως ἐκ τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ ἔτους 1673 (Senato Mar) ἡμερομηνίας 9 Σεπτεμβρίου 1673 :

Il Senato prendendo in considerazione la supplica del padre Gerasimo Vlacho, ha consentito con voti 114 (6 No e 15 astenuti) che il monastero passi dopo la sua morte al proprio nipote Arsenio Caludi, con la condizione che ambedue aiutano lo zio.

μυθηθῶ διὰ τῆς εὐεργεσίας πρὸς τὸν ἕνα μόνον, παρακαλῶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὴν Ὑμειτέραν Γαληνότητα νὰ παραχωρηθῇ ἡ μονὴ μετὰ θάνατόν μου εἰς τὸν πρεσβύτερον τούτων, δηλαδὴ εἰς τὸν ὡς ἄνω μοναχὸν Ἀρσένιον Καλούδην, καὶ διότι εὐρίσκειται εἰς ὠριμωτέραν ἡλικίαν καὶ διότι ἔχει τιμηθῆ μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ διδασκάλου καὶ κήρυκος. Οὕτω παραμυθούμενος μετὰ τὴν νέαν ταύτην χάριν μετὰ τὴν σκέψιν, ὅτι τὸ προῖόν τῶν ἰδρώτων καὶ μόχθων, τοὺς ὁποίους κατέβαλα πρὸς ὄφελος τῆς μονῆς ἐκείνης, δὲν θὰ περιέλθῃ εἰς ξένας χεῖρας, θὰ δυνηθῶ εἰς τὸ μικρὸν ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς μου νὰ προαχθῶ ἔτι μᾶλλον εἰς τὴν ἐπαύξεισιν τῆς μονῆς ταύτης καὶ θὰ ἀναπέμπω ἀδιαλείπτως εὐχὰς εἰς τὸν Κύριον ὑπὲρ τῆς διαφυλάξεως τῆς Γαληνοτάτης ταύτης Δημοκρατίας.

Ἡ Γερουσία, λαβοῦσα ὑπ' ὄψει τὴν αἴτησιν τοῦ πατρὸς Γερασίμου Βλάχου, συγκατετέθη μετὰ ψήφους 114 (6 ὄχι καὶ 15 ἀποχαί) νὰ περιέλθῃ ἡ μονὴ μετὰ τὸν θάνατόν του εἰς τὸν ἀνεψιὸν του Ἀρσένιον Καλούδην, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ἀμφοτέρω οἱ ἀνεψιοὶ παρέχουν βοήθειαν εἰς τὸν θεῖον.

Κ. Δ. ΜΕΡΤΖΙΟΣ